

Tillbedjan åt dig, o Re vid uppgången, Atum vid nedgången!
 Du går upp, Du går upp, Du strålar, Du strålar
 I Din lysande krona, Du gudarnes konung.
 Du är himmelens och jordens herre.
 Du är den, som skapat stjärnorna där ofvan och människorna här
 nere.

Du är den ende gud, som är af begynnelsen.
 Du har gjort länderna och skapat folken.
 Du var det, som gjorde fästets vatten och skapade Nilen.
 Du har skapat alla vatten och skänkt lif åt hvad i dem är.
 Du var den, som band bergens kedjor samman och lät människor
 och jordar varda till.

Solen kan ju också enligt Laplaces hypotes betraktas som de enligt egypternas begrepp viktigaste stjärnornas, nämligen planeternas, skapare. Då planeterna betraktades som gudaväsen, kunde äfven om solen med rätta sägas, att han var den ende guden från början.

Om denna Amenhoteps världsåskådning erinrar något den af Zarathustra omkring ett å två hundra år senare formulerade. Enligt Zarathustra existerar sedan oändlig tid den oändliga rymden, motsvarande kaos, äfvensom ljusets och mörkrets makter. Ljuseden Ormuzd formade ur den förhandenvarande materien tingen i följande ordning, som må jämföras med ordningen för skapelsen enligt babyloniernas och judarnas uppfattning.

<i>Ormuzd skapade:</i>	<i>Marduk skapade:</i>	<i>Elohim (Gen. 1) skapade:</i>
1) Amsjaspanderna ¹	1) Himlen	1) Himmel
2) Himlen	2) Himlakropparna	2) Jord
3) Sol, måne och stjärnor	3) Jorden	3) Växter
4) Eld	4) Växter	4) Himlakroppar
5) Vatten	5) Djur	5) Djur
6) Jord och lefvande väsen.	6) Människan.	6) Människan.

¹ Amsjaspanderna äro de sex högsta gudarna näst Ormuzd. De motsvara hvar sitt viktiga etiska begrepp.